

Tisztelt Vattaiak!

Vatta Község Önkormányzata Képviselő testülete és a magam nevében kérem, emlékezzünk és tisztelegjünk, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 173. évfordulója alkalmából, azoknak a hősöknek az emléke előtt, akik küzdöttek és meghaltak egy nemes célért, Magyarország függetlenségéért és a magyar nép szabadságáért!

Tisztelet azoknak a bátraknak, akik egykoron – szemben az árral, az idegen elnyomással, az elvárásokkal – mertek a szabadságért harcolni.

Tisztelet a bátraknak, akik legyőzték saját félelmeiket, miközben akár százak súgták fülükbe: „*ne merjétek*”, „*ne tegyétek*”, „*nektek ezt nem szabad*”.

Tisztelet a bátraknak, akik megelégedve azt, hogy másodrangú állampolgároknak tekintik őket, kiálltak a nemzet érdekképviselétéért, a magyarok ügyéért, mert nem kételkedtek abban, hogy a magyaroknak lehet saját ügye, lehet saját érdeke.

A bátrak tabukat döntöttek és erőt adtak azoknak, akikben a félelem még erősebb volt a

bátorságnál. A forradalom hősei jól tudták, „*az örökös hátrálás lever minden bátorságot a nemzetben*”.¹

A bátor embert arról lehet felismerni, hogy cselekszik. Cselekszik akkor is, amikor mások gondolni sem mernek rá. Cselekszik akkor is, amikor mások intik őt. Cselekszik, amikor tudja, nincs több vesztegetni való idő. Cselekszik, amikor cselekedni kell. A bátor cselekszik akkor is, ha tudja, bírálat és értetlenség kíséri. Cselekszik, amikor tudja, a nemzet sorsa múlik rajta. Cselekszik akkor, ha tudja, drága a szabadság ára. A bátrak cselekszenek, mert tudják, egyetlen örök van a földön: a haza.

Tisztelet a bátraknak, akiket a szeretet vezetett, a haza szeretete, mert tudták, gyűlölködésre hazát építeni nem lehet.

1848. március 15-e az a nap, amelyre minden magyar büszke, határon innen és túl egyaránt.

A márciusi ifjak példaértékű cselekedetet hajtottak végre, amikor szembeszálltak az elnyomó hatalommal és nem félve a megtorlástól

¹ Kossuth levele Perczel Mórnak

a legkeményebb fegyverrel, a tiszta szavak erejével indultak harcba.

Március 15-én egy maroknyi fiatal elindított egy lavinát, amely megváltoztatta a nép életét.

Ez a nap erőt adott és 173 éve minden tavasszal erőt ad ahhoz, hogy higgyünk magunkban, és legyünk büszkék magyarságunkra.

A 48-as magyarok bátran, halált megvető bátorsággal megtették, amit vállaltak. Ez a kiállítás tette lehetővé, hogy elérjék céljukat, és felemeljék Magyarországot.

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc ezernyi szállal kötődik a mához, ezernyi útmutatást ad, adhat a ma embere számára is. 1848 olyan örökséget hagyott ránk, amelyet oltalmazni, ápolni minden időben becsületbeli kötelezettségünk. 173 év után is hűek vagyunk az eskühöz („*rabok tovább nem leszünk*”), ma is ehhez tartjuk magunkat.

Bárhogy fordul is a világ, bármiképp is kanyarodik az élet, ki fogunk állni egymásért. A nemzet közös esküje azt jelenti, minden magyar ki fog állni minden magyarért, és minden magyar közösen ki fog állni Magyarorszáért.

